
Gedachten bij het herdenken

Als alles duister is

Als alles duister is, ontsteek dan een lichtend vuur
dat nooit meer dooft, vuur dat nooit meer dooft.
als alles duister is, ontsteek dan een lichtend vuur
dat nooit meer dooft, vuur dat nooit meer dooft,
als alles duister is, ontsteek dan een lichtend vuur
dat nooit meer dooft, vuur dat nooit meer dooft,
als alles duister is.....

Verstild In Steen

Het hart was koud, het woord wat stil
De wind stak op, de regen viel

De lucht was grijs, het vuur verdween
Ik zag jou naam verstild in steen

De hemel leek zo ver van mij
De koude grond was zo dicht bij

Ik was nog nooit zo klein geweest
Ik zag jouw naam verstild in steen

Opeens een stem van binnenuit
Een zachte schreeuw een stil geluid

Mijn hart stond op, de angst verdween
Ik zag jouw naam staan verstild in steen

Ik liet jou los, ik liet jou gaan
Ik zag dat alles wat geweest is blijft bestaan

Ik zag een weg, ik vond de rust
Ik zag de ruimte, zag de wolken in de lucht

Mijn hart stond op, de angst verdween
Zag jou in alles om me heen

Stef Bos (liedtekst)

De tekst van de Duitse theoloog Dietrich Bonhoeffer kan ons iets leren over verdriet en rouw. Dietrich Bonhoeffer kwam om in een Duits concentratiekamp, vlak voor de bevrijding in 1945. Hij schreef deze tekst aan zijn verloofde toen hij het einde voelde naderen.

Als je van iemand houdt
en je bent door de dood van elkaar gescheiden,
dan is er op de wereld niets en niemand,
die de leegte van de afwezigheid kan vullen.
Probeer het maar niet, want het zal je nooit lukken.
Aanvaard liever het gemis dat je is overkomen.
Dat klinkt hard, maar het is ook een grote troost,
want zolang de leegte werkelijk leeg blijft,
blijf je daardoor met elkaar verbonden.

Zeg niet: "God zal de leegte vullen",
want - geloof me - dat doet Hij niet.
Integendeel: Hij houdt de leegte leeg
en helpt ons om zo de vroegere gemeenschap
met elkaar te bewaren, zij het ook in pijn.

Hoe mooier en rijker de herinneringen,
des te moeilijker is het afscheid.
Maar dankbaarheid zal de pijn der herinnering
veranderen in stille vreugde.
De mooie dingen van vroeger
zijn geen doorn in het vlees,
maar een kostbaar geschenk,
dat je met je mee draagt.

Zorg dat je niet altijd
blijft graven in je herinneringen,
maar doe dat van tijd tot tijd.
Ook een kostbaar geschenk bekijk je niet aldoor,
maar alleen op bijzondere ogenblikken.
Buiten die ogenblikken is het
een verborgen schat, een veilig bezit.

Dus, droog je tranen en huil niet,
als je van me houdt."